

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że obejmując dywidendy uzyskiwane przez fundusze emerytalne z siedzibą poza Portugalią wyższą stawką podatkową, niż stawka stosowana do dywidend uzyskiwanych przez fundusze emerytalne mające siedzibę na terytorium Portugalii, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 63 TFUE i art. 40 Porozumienia EOG;
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na mocy przepisów Estatuto dos Beneficios Fiscais (regulacji w sprawie przywilejów podatkowych) oraz Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Colectivas (kodeksu podatku od osób prawnych), dywidendy wpłacane do funduszy emerytalnych utworzonych i działających zgodnie z prawem portugalskim są w całości zwolnione z podatku od osób prawnych, podczas gdy dywidendy wpłacane do funduszy emerytalnych niemających siedziby na terytorium kraju objęte są tym podatkiem, którego stawka może się wahać między 20 % i 10 %, w zależności od tego, czy istnieje umowa dwustronna między Portugalią a państwem siedziby, a także, gdy ma to miejsce, od zapisów takiej umowy. Odpowiednie kwoty podatku od osób prawnych pobierane są u źródła, a pobranie to ma charakter ostateczny.

Odmienne traktowanie ustanowione w portugalskim ustawodawstwie podatkowym na niekorzyść funduszy emerytalnych niemających siedziby w kraju sprawia, że inwestowanie w spółki portugalskie jest dla tych funduszy mniej interesujące i atrakcyjne. W związku z tym rzeczony reżim podatkowy stanowi ograniczenie zakazane przez art. 63 TFUE oraz art. 40 Porozumienia EOG.

Dyskryminujące traktowanie funduszy emerytalnych niemających siedziby w kraju, które wywiera ujemne skutki na konkurencyjność rynków finansowych Unii Europejskiej oraz rentowność inwestycji dokonywanych przez fundusze emerytalne, nie znajduje uzasadnienia na podstawie żadnego ze względów podniesionych przez Republikę Portugalską.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) w dniu 2 grudnia 2009 r. — Nokia Corporation przeciwko Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

(Sprawa C-495/09)

(2010/C 37/26)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nokia Corporation

Strona pozwana: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Pytanie prejudycjalne

Czy towary niewspólnotowe oznaczone wspólnotowym znakiem towarowym, które podlegają dozorowi celnemu w państwie członkowskim i są przewożone tranzytem z państwa trzeciego do innego państwa trzeciego, mogą stanowić „towary podrobione” w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1383/2003/WE⁽¹⁾, jeśli brakuje dowodu na to, że towary te zostaną wprowadzone do obrotu na terenie Wspólnoty Europejskiej zgodnie z procedurą celną albo w drodze nielegalnego przekierowania?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1383/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. dotyczące działań organów celnych skierowanych przeciwko towarom podejrzanym o naruszenie niektórych praw własności intelektualnej oraz środków podejmowanych w odniesieniu do towarów, co do których stwierdzono, że naruszyły takie prawa (Dz.U. L 196, s. 7).

Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-500/09)

(2010/C 37/27)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Lozano Palacios i D. Triantafyllou)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że kontynuując stosowanie zarządzenia ministerialnego A1/44351/3608 z dnia 12 października 2005 r., Republika Grecka naruszyła zobowiązania ciążące na niej na mocy dyrektywy 97/67/WE⁽¹⁾ (w zmienionym brzmieniu), w szczególności na mocy jej art. 9 ust. 1 i 2,

- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Republika Grecka utrudnia liberalizację rynku usług pocztowych realizowaną dyrektywą 97/67, która to dyrektywa przewiduje w tym zakresie udzielanie zezwoleń ogólnych lub koncesji indywidualnych w przejrzysty i niedyskryminacyjny sposób.

Prawo greckie przewiduje wymóg, by autoryzowani przewoźnicy, przy udzielaniu koncesji na ciężarówki pocztowe, byli przedsiębiorstwami pocztowymi wpisanymi do odpowiedniego rejestru jako właściciele zezwolenia ogólnego. Wymaga to radykalnej restrukturyzacji sieci pocztowych i uniemożliwia przedsiębiorstwom głównym korzystanie z koncesjonariuszy, chyba że ewentualnie przekształcą się oni w przedsiębiorstwa wynajmu ciężarówek, z czym wiąże się dodatkowe koszty.

Ponadto, Republika Grecka pozwala na wykonywanie ciężkiego transportu wyłącznie przez określone samochody ciężarowe obsługiwane przez osoby wykonujące zawód regulowany, co uniemożliwia innym przedsiębiorstwom wykonywanie tych usług.

Republika Grecka nie przedstawiła wystarczającego uzasadnienia wskazanych ograniczeń.

(¹) Dz.U. L z 21.1.1998, str. 14.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 4 grudnia 2009 r. — Lucy Stewart przeciwko Secretary of State for Work and Pensions

(Sprawa C-503/09)

(2010/C 37/28)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Upper Tribunal

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lucy Stewart

Strona pozwana: Secretary of State for Work and Pensions

Pytania prejudycjalne

1) Czy świadczenie o cechach krótkoterminowego świadczenia z tytułu niezdolności do pracy w młodości stanowi świad-

czenie w razie choroby czy świadczenie z tytułu inwalidztwa w rozumieniu rozporządzenia nr 1408/71 (¹)?

2) W przypadku, gdy na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź, że świadczenie takie należy traktować jak świadczenie w razie choroby:

a) czy osoba taka jak matka skarżącej, która ostatecznie zakończyła działalność zawodową w charakterze pracownika najemnego lub osoby prowadzącej działalność na własny rachunek z uwagi na przejście na emeryturę, pozostaje niemniej jednak „pracownikiem” dla celów art. 19 ze względu na wcześniejszą działalność w charakterze pracownika najemnego lub osoby prowadzącej działalność na własny rachunek lub czy zastosowanie znajdują normy zawarte w art. 27–36 (dotyczące emerytów i rencistów)?

b) czy osoba taka jak ojciec skarżącej, która nie podejmowała działalności zawodowej w charakterze pracownika najemnego lub osoby prowadzącej działalność na własny rachunek od 2001 r. pozostaje niemniej jednak pracownikiem dla celów art. 19 z uwagi na wcześniejszą działalność w charakterze pracownika najemnego lub osoby prowadzącej działalność na własny rachunek?

c) czy skarżącą należy traktować jako „rencistę” dla celów art. 28 z uwagi na przyznanie jej świadczenia nabytego zgodnie z art. 95b rozporządzenia nr 1408/71, bez względu na okoliczność, że: (i) skarżąca nigdy nie była pracownikiem najemnym w rozumieniu art. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1408/71; (ii) skarżąca nie osiągnęła wieku emerytalnego przewidzianego w prawie krajowym i; (iii) skarżąca objęta jest zakresem podmiotowym rozporządzenia nr 1408/71 jedynie jako członek rodziny?

d) w przypadku objęcia rencisty art. 28 rozporządzenia nr 1408/71, czy członek rodziny tego rencisty, który przez cały czas zamieszkiwał z rencistą w tym samym kraju co rencista, może ubiegać się na podstawie art. 28 ust.1 w związku z art. 29 o świadczenie pieniężne w razie choroby od właściwej instytucji określonej w art. 28 ust. 2, gdy takie świadczenie (jeśli jest należne) wypłacane jest członkowi rodziny (a nie jest wypłacane renciście)?

e) jeśli znajduje zastosowanie [ze względu na odpowiedzi na ww. pytania a)–d)] przewidziana w krajowym prawie zabezpieczenia społecznego przesłanka ograniczająca pierwotne nabycie uprawnienia do świadczenia w razie choroby do osób, które przebywały przez wymagany okres we właściwym państwie członkowskim podczas określonego czasu, to czy jej stosowanie jest zgodne z postanowieniami art. 19 lub art. 28 rozporządzenia nr 1408/71?